

SÜPLÖRÜN FISIILTILARI

FARUK YENER

İsveçli yönetici ve bir konser

● İstanbul'un bir Şehir Orkestrası, Orkestranın da bir yönetim kurulu var. Gelecek gidecek konuk müzیکçileri seçmekle görevli olan bu kurul tutar, İsveç'ten bir yönetici çağırır. Yönetici orkestranın başına geçer, alır değneğini eline, provaya koyulur. Koyulur ama, gelin görün ki, Kuzeylinin yapacağı işten pek de haberi olmadığı çıkar hemen ortaya. Ne «sağ el» «sol el»le ilgili, ne «vuruşlar» doğru, ne «girişçıkışlar» yerinde. Topluluk birbirine girer, üçüncü provada işin şakası olmadığını anlayan konuk H. J. Reeps; «Yapamıyacağım bu işi...» diyerek ayrılır. Yardıma Cemal Reşit Rey koşar, provalara devam edilir, geçen Pazar konserden önce sahneye çıkan «Konzertmeister» Semih Argeço, İsveç'li yöneticinin hastalığı dolayısıyla konsere katılmayacağını bildirir. Fakat iş bununla kalmaz, konserin «arasında orkestranın hademesi müzیکçilere nefes nefese şu haberi verir: «Siz İsveçli hasta dediniz ama, adam salonda oturmuş sizleri dinliyor.»

● «Bu işe yüksekte başladım, hep yüksekte kaldım, gene yüksekte bitiriyorum.» 1900 yılında «operanın altın çağına katılan İskoçyalı soprano Mary Garden 1931 de böyle diyerek sahnedan ayrılmıştı. Yaşantısı aşık serüvenleriyle dolu olan, «Pelléas et Mélisande» operasının ilk temsilinde ilk Mélisande olarak sanat tarihine geçen Mary Garden, ardında hayvanlarından derlediği yüklü bir servet bırakarak 92 yaşında olduğu halde geçen hafta hayattan ayrıldı gitti...

● Ayşegül Sarıca'yı, bu değerli piyanisti dinlerken iki defa üşüdüm; biri salonun soğuğuyla, ikincisi o soğukta kolları açık tuvaleti içinde dinleyicilerine karşı görevi-

VİYOLONİST RICARDO ODNOPOSOF'UN RESİTALİ

Çağımızın ünlü kemançılarından Ricardo Odnoposof 6 Şubat Pazartesi günü şehrimizde bir resital verecektir. 1914 yılında Bulgar göçmeni bir ailenin oğlu olarak Arjantinde doğan Odnoposof piyanist Ergican Saydam'ın eşliğinde vereceği bu konserinde Veracini, Prokofiyef, J. S. Bach, Suk, Bloch ve Paganini'nin bazı eserlerini sunacaktır. Konserin, müzیک-severlerimiz tarafından ilgiyle karşılanacağı beklenmektedir.

ni yapmaya çalışan sanatçıyı seyretmekle... Onun yerinde olsaydım programımı örneğin Debussy'nin «Les pas sur la neige - Karda adımlar» veya «The snow is dancing - Danseden kar» gibi parçalarıyla donatır, mantomu da giyer, öyle çalardım...

● Umit Yaşar Oğuzcan'ın 25'inci sanat yılı jübilesinin yankıları sürüp gidiyor. Oğuzcan tutup bir laflar etmiş dinleyicilerine o gece. «Ben halkın şairiyim...» demiş. Vay efendim nasıl dermiş, olmazmış öyle şey. Bu sözler jübileyi düzenleyenlere hakaretmiş. Hayır, değilmiş... Derken Oğuzcan'ın tekzipleri, manzum itirafları... Ben bu denli gürlüğe anlam veremedim. Çünkü Oğuzcan'ı tanırım, kendi kendini nasıl tanırdığını da her görüşümde hatırlarım: «Biraz küll, biraz duman, o benim işte.»

● Ve bir güzel haber: Taksimdeki opera binası (daha doğrusu kültür yapısı) nihayet kapılarını açıyor. Ne zaman mı? 3 Eylül Pazar günü başlayan Uluslararası Barajlar Kongresi münasebetiyle düzenlenecek bir balesi gösterisi ve bir konserle.

● Sonra kapılar gene kapanacak ve yapı bütün salonları tamamlanmış olarak 1968 yılı başlarında hizmete girecek. Dişimizi biraz daha sıkalım... Eğer kaldıysa...

● Pek radyo dinlemiyorum şu günlerde. Dinlemiyorum ama radyo ister istemez kendini dinletiyor; dolmuşta, boyacıda, hattâ sokakta... Şoför açmış sabah sabah, bozukdüzen bir anons: «Şimdi Strauss'dan dört vals dinleyeceksiniz; önce Wein, Weib und Gesang...» Yani efendim, çevirisi şu: «Şarap, kadın ve şarkı». Anons neden türkçesiyle yapılmadı acaba diye düşündüm. İstanbul radyosunun müzik islerine bakan görevli Almanya'da staj görmüş bir «hekim»dir. Oyleyse? Belki müslüman ülkesinde sabah vakti böyle bir anons sakıncalı görülmüş olacak... TRT Genel Müdürü radyolarımız güç toplamının yakında binlerce kilovata çıkacağını haberliyordu geçen hafta. Mikrofonlar böylesine bilgisiz ve düzensiz bir ortam içinde sallandıkça isterse milyonlarca kilovata çıksın... Yararı olmadıktan sonra...